

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

1. Dies Novemb. Quem delectat alicujus Sancti meritum, delectare debet par circa cultum Dei, obsequium. S. Chrysost. serm. de Martyr.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

I. DIES NOVEMB.

Quem delectat alicujus Sancti meritum, delectare debet par circa cultum Dei, obsequium. *S. Chrysof. serm. de Martyr.*

Solennitas **L** Solennitas omnium Sanctorum, Sanctorum aditum nobis patefacit ad Sancta Sanctorum, ubi sanctus Dominus, & laudabilis, & mirabilis est stimulus ad sanctitatem. in Sanctis suis, immensæ pompæ gloriæ, nobis, ut sancti simus, ostendit, illis, quia sancti fuerunt, ostentat. Simus nos Christiani, ut olim viri (a) Galilæi ad montem Oliveti, *aspicientes in calum.* Jam clangenti sonore resonat per universam terram, Apostolica illa tuba: (b) *Quæ sursum sunt, querite, quæ sursum sunt, sapite, non quæ super terram,* (c) *Illæ, quæ sursum est Jerusalem,* clamat ad nos, qui sumus in medio Babylonis: sursum corda: oculi, manus, os, vultus, mens, voluntas, omnia hodie sint sursum, ut de nullo nostrum dicatur illud Christi: (d) *Vos de deorsum estis*: nemo hodie audiat vocem illius, cujus mansio est in inferno deorsum, (e) *mitte te deorsum,* sed sursum sint nostra corda & desideria, ubi nobis parata sunt præmia, ut tamen eo, quò par est, cultu, celebremus hanc Solennitatem, & ut simul cum triumphante Ecclesiâ, & nos triumphemus lætitiâ, debet hæc Solennitas Sanctorum, nobis esse exhortatio ad Sanctitatem. Par nobis erit in cælis gloria, si cum illis hîc in terris paria fuerint, & nostra opera:

Iii 3

qui

(a) *Act. 1. 11.* (b) *Coloss. 3.* (c) *Gal. 4. 26.* (d) *Joan. 8. 23.* *Ecol. 51. 9.* (e) *Matth. 4. 6.*

qui ergo Sanctos laudamus, & nos eos imitantes reddamus laudabiles. Id ipsum asserit hodierna terra auctor: (a) *Si ideo Sanctos diligimus, quod in iustitiam, fidemque suspicimus, possumus nos quoque se quod sunt, si faciamus ipsi, quod fecerunt illi.*

II. Sed cum nobis hodie pateat per Sanctos ad caelum aditus, penetremus cogitando caelorum aditus. O quale regnum! si Deo servire, regnare est, quid erit Deo potiri? Deo frui? Deo dominari? quis totius terrae dominatus est unquam? quis insuper caelo? quo toti mundo? ô Anime! caelo, terra, mundo Deo potitur Anima, quae ibi regnat, ô Regnum, ubi quot homines, tot sunt Reges, in quo nec est, nec accedit bellum malum: non hyems, non aestus, sed ver perpetuum, non fames, non sitis, sed plena satietas, non morbus, non aegritudo, sed certa sanitas: non labor, non fatigatio, sed vera quies, non paupertas, non indigentia, sed rerum affluentia: in quo nulla cupiditas, ambitio nulla, nullae Daemonum insidiae, nulli haereticorum, nullae tentationes, nulla mortis apprehensio, nullus iudicii timor, nullus inferni metus, nullum peccatum, nec ullum peccandi periculum. O Regnum, in quo est & omne, & summum bonum, summa felicitas, felix securitas, secura aeternitas, ubi summa delectatio, beatitudo, satietas, torrens mare, pelagus, abyssus gaudii, & felicitatis, ô mansio secura! ô patria fertilis! Regnum cuius vinculum est pax, concordia, charitas, quam ita diffundit Deus, ut quidquid felicitatis unus possidet civium, alter obtineat, dum alterius gaudet bono alteri habetque tot gaudia, quot amicos; igitur habet gaudia

(a) *Supra.*

dia omnia, quia est amicus omnium. O Regnum! ô summa felicitas? per quam intellectus capacitas non solum expletur, sed submergitur, voluntatis aviditas non solum satiatur, sed inebriatur; amplitudo memoria, gloria Divinæ Majestatis sic occupatur, ut nihil habeat nisi Deum cogitare. Hunc intellectus amplectitur, voluntas stringit, uterque possidet. Hinc amor, lætitia, jucunditas, quid enim melius summo bono? quid delectabilius, deliciarum torrente? quæ vita suavior, quàm secura, felix, æterna? vivere cum Deo, vivere de Deo, qui per se sufficit, extra quem nihil verè est: in quo totum invenitur.

III. Denique ibi erit Deus, (a) omnia in omnibus, ut benè S. Augustin. (b) hic aurum quod est, non potest tibi esse argentum. quod vinum est, non potest tibi esse panis: quod tibi lux est, non potest esse potus: Deus tuus totum tibi erit, manducabis eum, ne esurias. bibes eum, ne sitias: illuminaberis ab eo, ne sis cæcus: fulcietis ab eo, ne deficias. possidebit te totum integrum, totus integer. Angustias ibi non paucis cum eo, cum quo totum possides: totum habebis, totum, & ille habebit, quia tu, & ille unum eritis. Appositè item S. Hieronymus, (c) quod Apostolus ait ut sit Deus omnia in omnibus, hoc sensu accipiendum est. Dominus ac Salvator noster, nunc omnia non est in omnibus, sed pars in singulis, verbi gratia: in Salomone sapientia, in Davide bonitas, in Job patientia, in Daniele cognitio futurorum, in Petro fides, in Paulo zelus, in Joanne virginitas; in cæteris cætera: cū autem rerū omnium finis advenerit, tunc omnia in omnibus erit, ut singuli, Sanctorum omnium virtutes habeant, ut sit

(a) 1. Cor. 13. (b) In psalm. 36. conc. 1. (c) Ep. ad Anand.

Christus totus in cunctis : Hæc omnia velut tu autem
figillo, hoc poemate obfigno:

*Regnum cælorum, requies est plena bonorum:
Nil ibi deficiet, Deus omnibus omnia fiet.*

2. DIES NOVEMB.

Peccator prudens erit in pœna, qui stultus fuit in
culpa. *S. Gregorius l. 5. Mor. c. 13.*

Pietatis of- I. **Q**Uæ una est per multa locorum
ficio defun- spacia, Mater nostra Ecclesia,
geris, nisi non uno item regionis termino
succurras circumscripta definitur, est ubi gaudet
defunctis. securam sine cura; est ubi pavet timida cum metu;
est ubi mœret tristis cum luctu; triumphat supra ter-
ram, militat in terra, patitur sub terra. Illic est do-
mestica, hîc peregrina, ibi captiva: istic est in do-
micilio, hîc in diversorio, illic in ergastulo: quapro-
pter una, gaudii ob beneficia; altera, timoris ob peri-
cula; postrema, mœroris ob supplicia, affectus ratio
est, omnibus concitare. Heri, dum cogitatione
intravimus domum Domini, velificati fuimus af-
fectui gaudii; hodie descendamus de cælo ad infe-
riora terræ, ut quid illic, qui terrena sapuerant, pa-
tiantur, nos ne patiamur, illorum damno intelliga-
mus. Nunquam qui olim fuerant stulti in culpa,
prudenter fuerunt, quàm in pœna: ne simile nos
insipientes patiamur tormentum, modò prudenter
caveamus peccatum. Quid illic non patitur anima,
ubi quidquid hîc homo potest pati, cum illis com-
paratum, quæ illa patitur, vix esset materia patien-
di? In illis cernitur jus ad cæli bona, cum extrema
penuria, viva, & erecta spes, cum longissima, &
ctu.